

ПЕСНЯ О НАРКОМЕ ВОРОШИЛОВЕ

1.
Если ветер в поле свищет,
Гонят, гонят пыль к плетью,
Дай, казак, овса почище
Своему коню!

2.
Из-за поля, из-за леса —
Гостем, гостем дорогим
Приискал донецкий слесарь,
Ворошилов Клим.

3.
К изгибам шахтам, к нашим стенам,
В знамя-знамя места,
Приискал Нарком военный...
Значит, неспроста...

4.
И пошла навстречу быстро,
Песней, песней тишь прозяла,
Горняки и металлисты —
Давние друзья...

5.
Старикам, девчатам, парням
Машет, машет издали
Комиссар великой армии
Трудовой земли.

6.
И сказал друзьям он слово,
Речь завед, завед о том:
Пало снова быть готовым
Подружить с «винтом».

7.
Зашумели тут братаны
Как степной, степной ковыль:
За тобой в походах бранных
Двигались не мы-ль?

8.
Ты скажи-ка вражьей силе:
Ну-ка, суньтесь, суньтесь в дверь!
Что тогда не довершили,
Довершим теперь!

9.
Кто-то снова песней свищет
В дальнем, дальнем куреню:
Дай, казак, овса почище
Своему коню!..

Мы знаем—крепка наша сила,
И, если война впереди,
Нас в бой поведет Ворошилов—
Товарищ, боец, командир

ПЕСНЯ О ВОРОШИЛОВЕ

1.
Мы помним степные походы,
Ковыльный пожар по низам,
Сражались рабочие взводы
В отрядах бойцов-партизан.

2.
Мы шли сквозь кровавые версты
В разрушенный белыми Чир,
И рядом с походной товарской
Шагал боевой командир.

3.
Доветрен походною тарью,
Врагов прорывая кольцо,
Делал он, как верный товарищ,
И радость и горе бойцов.

4.
Снегами мятель порошила,
За Доном гуляла пурга—
Не стал командир Ворошилов
Донецкие шахты врагам.

5.
Он выучил армию биться
В суровых окопах войны—
Не отдал он Красный Царицын
Врагам пролетарской страны.

6.
Мы знаем—крепка наша сила,
И, если война впереди
Нас в бой поведет Ворошилов —
Товарищ, боец, командир.

ПОД ФЛАГОМ СТАЛЬНОГО НАРКОМА

Навстречу косматые серые тучи,
Тяжелая пена волны,
Линкорам советских республик могучих
Ненастные дни не страшны.

Под флагом стального Наркома
Идут на залив корабли,
И буря как песня, как вахта знакома,
Дозорным советской земли.

2.
Навстречу ненастью, туману и жраку
Под флагом Наркома сула,
Идут и любую отбросят атаку,
Готовые к бою всегда.

Под флагом стального Наркома
Идут на залив корабли,
И буря как песня, как вахта знакома,
Дозорным советской земли.

3.
Пусть яростен ветер, залив не спокоен
И шквалится черная мгла,
Пылают над нами, зовущий нас к бою,
Наркома любимого флага.

Под флагом стального Наркома
Идут на залив корабли,
И буря как песня, как вахта знакома,
Дозорным советской земли.

ДВНАЦАЦАЦ ПЕСЕНЬ

(УРЫЎКІ)

ПРА НАШУ НЕПЕРАМОЖНУЮ Чырвоную Армію, ПРА ЯЕ ТВАРЦА І НАТХНІЦЕЛЯ ВЯЛКАГА СТАЛІНА, ПРА ЯЕ ПАЛКАВОДЦА КЛІМЕНТА ВАРАШЫЛАВА, ПРА ГЕРАІЧНЫЯ ПАХОДЫ І БЫТВЫ ПРА НАДЗЕЙНУЮ ВАРТУ СОВЕЦКІХ ГРАНІЦІ, ПРА НАШЫХ ШЧАСЛІВЫХ І СМЕЛЫХ ДЗІЦЕЯ, ПРА НАШУ СТАЛІНСКУЮ РАДАСНУЮ МОЛАДЗЬ.

МЫ ПОМНІМ ЗМАГАННЕ...

Мы помнім змаганне, паходныя маршы,
Мы помнім, як вышаў са зброі народ
Жыццё бараніць рэвалюцыі нашай —
На поўнач, на поўдзень, на захад, на ўсход.

Мы ішлі пераможна пад павесіцы куляў,
Мы гналі бандытаў з савецкай зямлі.
Разбіты быў вораг—мы вольна ўздыхнулі,
Нам Ленін і Сталін магутнасць далі.

Раздзіма, ты ў росквіце сацыялізма!
Хай палам кішчэ фашыстоўскага кроў;
За нашай трызнай спраўляць будзе
Смартная бора над зграйай панюў.

Мы помнім змаганне, мінулыя маршы,
Мы помнім суровыя дні папагод...
А вораг зачэпіў—адорам бясстрашным
Аджажа бясстрашны савецкі народ.

БЫЎ СЛЁСАР ЛУГАНСКІ...

Яшчэ не заціхлі над плошчаю маршы,
Пранеслася песня, палёная грому,
Як выраў з луганскага слёсара маршала,
Як стаў ён любімым жалезным нэркомам:

Быў слёсар луганскі,
А сталь ён каваў
І лесні-жэнянкі
Пра волю апяваў.
І слухалі лесню
Заводы і бор,
Імчаў яе вецер,
Аднёсіў віхор.

Іскрыліся ў горне
Агніста вуглі,
А іскры далёка
Ляцелі не маглі.
Віў молат магутна,
Як гора, як гнёт,
Кавалла звінела
І молат звінел.
І кузня звінела,
І слухала даль...
І выказаў волю,
Як іскры, як сталь.

...НАШ ПАЛКАВОДЗЕЦ

Дзяўчаты з байцамі пушчліся ў скакі
(Віхор гімнасцэра і кофточак сініх!),
На прызбы зенітчык, чарнявы, высокі,
Газорыць з запалам прыгожай дзяўчыне:

— Ды скажу табе я, мілай,
Быў дзянэк, ды няштодзёны:
Сам таварыш Варашылаў
Прыміў тарад ваенны.

Не высокі сабе ростам,
Не высокі і не нізкі,
А такі вясёлы, просты,
А такі прыветны, блізкі.

А «свой погляда, свой юначы,
Калі кіне, бы зарніца,
Сэрца з радасцю заскача,
Кроў адвагай забурліцца.

Адным словам, свой брат родны,
Так і хочаш, мая Каця,
Быць яго дастойным, годным,
За яго жыццё аддаць.

Конь пал ім, прост, вярнігора!
А як скача, як гарпуе!
Ён вачыма лчыць зоры,
Ён вухамі вайну чуе.

Вайну чуе, броў не хмура,
Толькі бліскаюць палкоўцы,
Бо іздок на ім, што бора,
З віхрам пойдзе ў перагонкі.

У міжбур'е з ім жыць мала,
Дэка-ж бузе і ў паходзе,
Во, які наш Варашылаў!
Во, які наш палкаводзец!

ХАЙ ДОЎГІЯ ГОДЫ ЖЫВЕ ВАРАШЫЛАЎ!

За маршалам нашым, за нашым нэркомам
Мы пойдзем з'яднаючы сілы з'іўсёлы.
Вы чуеце — гулікі, раскіданы гоман?!
Вы чуеце — кроцань юнацкія годы:

На кліч роднага партыі пярэда,

3 уздыма
Ідзе моладзь нашай гордай
Радзімы.
Ідзе моладзь нашай шчыры
З'яднаша
У трозную армію міру
І працы.
Ім спежаю спежаюцца кветкі—
Вяснянкі.
Вітаць іх выходзяць танкеткі
І танкі.
І строй самалётаў вышоты
Займае.
І сонца, як дыск куляжэта,
Усплывае.
Іх пісьмыя вочы — дзорны
Граніцы.
Ім знаяна печень, як вораг,
Скарпыцца.
І пройдзе іх слава заўсёлы
Над светам.

Жывіце спакойна, народы
Советаў!

Падымем-жа чаркі сям'ёю народаў
За армію нашу, за грозную с'лу,
За маршала нашых геройскіх паходаў,
Хай доўгія годы жыве Варашылаў!

Падымем-жа чаркі за партыю нашу,
Што нзе прыняла да здыбткаў залі-
ных.

За муры ЦК, баявы і бясстрашны,—
Хай славіцца Ленінскі штаб большавізма!
Падымем-жа самыя поўныя чаркі
За вобраз, раскрыўшы нам светлыя
далі,
За слаўнае імя, за геній наш яркі,—
Хай славіцца Сталін!

— НЯХАЙ ЖЫВЕ СТАЛІН!

НАШ ДЭПУТАТ—КЛІМ ВАРАШЫЛАЎ

На перадвыбарчым сходзе універсітэта

Дзень 2 кастрычніка — знамяналь-
ная дата ў жыцці студэнтаў, навуковых
работнікаў і адміністрацыйна-тэхнічнага
персоналу БДУ, рабочых АГК і студэнтаў
рабфака. У гэты дзень яны сабраліся
вылучыць свайго кандыдата ў дэпутаты
Совета Саюза ад Менскай гарадской вы-
барчай акругі.

...Грае аркестр. Памяшканне зашумі-
ла да аказу. Ва ўсіх лікуючы, рэзас-
ныя твары. Кожны гарыць адным жа-
даннем: прыняць актыўны ўдзел у аб-
варэненні і вылучэнні кандыдатур у Вярхоў-
ны кіруючы орган дзяржавы.

Намеснік старшыні прафкома тав. Са-
васцянычак адкрывае сход. Гэты сход
быў не звычайны. Пачаўся ён без дакладу.
Атраду адзін за другім пачалі высту-
паць студэнты, навуковыя работнікі і
рабочыя АГК.

Першай выступіла комсамолка пілот,
студэнтка тэафака тав. Кіжлоза. Яна з
хваляваннем першым словам дзякуе таго,
хто даў нам светлае, жыццёнае, радас-
нае жыццё, тварца сям'і дэмакратычнай
у свеце Канстытуцыі, нашага любімага
правадыра і настаўніка Іосіфа Вісары-
явіча Сталіна.

— Я прапаную нашы першыя таласы
аддаць за лепшага ланіца-сталінца, за
нашага жалезнага нэркома абароны, за
першага маршала Савецкага Саюза тавары-
ша Кліма Варашылава.

Годаснае «ўра» патрасае памяшканне.
Усе ўстаюць і бурна аплаздыруюць у го-
нар вялікага Сталіна і яго бліжэйшага
сарацініка, слаўнага палкаводца тавары-
ша Варашылава.

— Няхай жыве наш мудры, дарагі та-
варыш Сталін!

— Няхай жыве наш першы маршала
Кліменціў Ефрэмавіч Варашылаў! — раз-
даюцца магутныя воклічы.

— Праэ агонь трамзаянскай зайны,
у рашучай барацьбе з ворагамі ўсіх мас-
цей, наша партыя прывяла краіну да за-
можнага, вясёлага, радаснага жыцця. І
зараз нашы мыслі і пачуцці накіраваны к
сэрцу краіны, у Крэмль, да Вялікага
Сталіна і яго лепшых сарацінікаў. Я, —
гаворыць тав. Некрашэвіч, — ад імя
ўсіх навуковых работнікаў універсітэта
таксама падтрымліваю, каб ад нас кан-
дыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета

Саюза ССР вылучыць таварыша Варашы-
лава.

Апошнія словы прамоўцы тонучы ў
бурні аплаздыменту і магутнай хвалі
«ўра».

На трыбуну падмаеца рабочы АГК
тав. Адліванчык. Ён напамінае сходу,
што ворагі народа будучы імкнуцца вы-
ставіць кандыдатамі ў дэпутаты Вярхоў-
нага Савета Саюза сваіх людзей, а пага-
таму трэба яшчэ і яшчэ раз павысіць
большавіцкую пільнасць.

— Мы павінны, гаворыць ён, —
актывізаваць свае кандыдатуры, людзей,
якія жарыстаюцца любоўю ўсёго прапоў-
нага чалавечтва. Ад імя рабочых АГК я
прапаную абраць нашым дэпутатам любі-
мага нэркома абароны таварыша Варашы-
лава.

Сход аднагалосна рашыў выставіць
кандыдатуру таварыша Варашылава ў
дэпутаты Савета Саюза ССР і звярнуўся
з просьбай, каб Клім Ефрэмавіч даў сваю
агоду блатаўравацца та Менскай гарад-
скай выбарчай акрузе.

Я. П.